

tal implant will later be inserted. Today's technique is briefly described as the opening of the lateral osteal wall of the maxillary sinus, and this osseous fragment is twisted towards the interior of the sinus cavity and the resulting area (caudal third) filled with augmentation material. If there is sufficient height of the bone in the area of the floor of the sinus (4-5 mm) the implant can be carried out at the same time as sinuslifting, to ensure safe primary stabilisation of the dental implant.

We present the case of a 33-year old patient with sinuslifting in the right segment of the maxilla, as preparation for dental implant. The patient already has osseointegrated implants in area 46 and 37.

Medicinski i financijski aspekti kirurško-prostetske terapije atrofične donje čeljusti; vestibuloplastika vs. implantologija

Marko Krmpotić

Klinički zavod za oralnu kirurgiju KB "Dubrava", Zagreb

Sažetak

U prezentaciji su prikazane indikacije za pretprotetsku kiruršku terapiju atrofične donje čeljusti. Analizirane su kirurške tehnike vestibuloplastike te implantacije 2 dentalna implantata u donju čeljust. Objašnjene su pozitivne i negativne strane kirurškoga zahvata te protetskoga liječenja koje slijedi. Spomenute su intraoperativne i poslijeoperativne komplikacije. Daje se dugoročna prognoza rezultata liječenja. Na kraju prezentacije prikazana je raščlamba financijskih troškova obiju vrsti liječenja.

Medical and Financial Aspects of Surgical-Prosthetic Therapy of the Atrophic Mandible - Vestibuloplastics vs. Implantology

Marko Krmpotić

Clinical Department of Oral Surgery, University Hospital "Dubrava", Zagreb

Summary

In this presentation indications are shown for preprosthetic surgical therapy of the atrophic mandible. The surgical technique of vestibuloplastics and implantation of 2 dental implants in the mandible

are analysed. The positive and negative aspects of the surgical procedure and subsequent prosthetic treatment are explained. Intraoperative and postoperative complications are mentioned, and the long-term prognosis of the treatment result is given. Finally, an analysis is made of financial costs connected with both types of treatment.

Raščlamba vestibuloplastika u tridesetogodišnjem razdoblju (od 1975. do 2004. godine)

Jakša Grgurević, Joško Grgurević

Klinički zavod za oralnu kirurgiju, Klinička bolnica "Dubrava", Zagreb

Sažetak

Raščlambom povijesti bolesti i operativnoga protokola Klinike za kirurgiju lica, čeljusti i usta od godine 1975. do 2004. pokušavamo pratiti razvoj pretprotetske kirurgije kroz trideset godina.

Pretpostavkom da su vestibuloplastike mjerilo razvijenosti oralnokirurške struke te educiranosti stomatologa i specijalista protetičara koji su u stanju postaviti pravu indikaciju za pretprotetski kirurški zahvat pokušavamo utvrditi kako se stanje u stomatologiji mjenjalo tijekom trideset godina.

Za pretpostaviti je da se je posljednjih godina smanjila množina pacijenata upućenih na pretprotetski kirurški zahvat zbog povećanog broja ugrađenih usadaka i sve veće zastupljenosti raznih implantoloških sustava na našem tržištu. S druge strane, povećani broj bolesnika operiranih od malignih bolesti usne šupljine i čeljusti trebaju neku vrstu pretprotetskoga kirurškog zahvata da bi ih se moglo uspješno protetski rehabilitirati.

Sedamdesetih godina, kada je oralnom kirurgijom suvereno vladao pokojni profesor Ivo Miše, najveći dio bolesnika operiran je nekom njegovom operativnom metodom.

Nakon njegove smrti njegovi najbliži suradnici, koji su obišli mnoge ugledne europske klinike i fakultete, uveli su nove operativne tehnike i metode i one sada čine najveći dio metoda liječenja.

Dobiveni rezultati pokazuju osjetan pad broja operacija u posljednje dvije godine, no to ne mora značiti da se množina indikacija za pretprotetske kirurške zahvate smanjuje i da se takvi bolesnici rje-

---

šavaju na neki drugi način, npr. ugradnjom usadaka, jer je u tridesetogodišnjem razdoblju bilo nekoliko godina s osjetnijim padom broja pretprotetskih kirurških zahvata za što ne postoji neko logično objašnjenje.

U zaključku možemo reći da su vestibuloplastike i dalje ključni pokazatelj stanja u oralnoj kirurgiji i općenito u stomatologiji.

Analysis of Vestibuloplastics in a Thirty-Year Period (from 1975 to 2004)

Jakša Grgurević, Joško Grgurević
Department of Oral Surgery, University Hospital "Dubrava",
Zagreb

Summary

By analysing case histories and operative protocol of the Department of Maxillofacial and Oral Surgery from 1975 to 2004 we have attempted to follow the progress of pre-prosthetic surgery over a thirty-year period.

On the assumption that vestibuloplastics are the criteria for development of the oral surgical profession and education of the dentist and prosthetic specialists who are in a position to decide on the correct indication for pre-prosthetic surgical procedure, we have attempted to determine how the circumstances in dental medicine have changed over the thirty years.

It may be presumed that the number of patients referred for pre-prosthetic surgical procedure has decreased over the last few years because of the increased number of inserted implants and increasing number of available implantological systems on our market. On the other hand the increased number of patients operated on due to malignant diseases of the oral cavity and jaws need some kind of pre-prosthetic surgical procedure in order to successfully prosthetically be rehabilitated.

During the 1970s when the late Professor Ivo Miše dominated oral surgery, the majority of patients were operated on by his operative method. After his death his close co-workers, who had visited many important European clinics and schools introduced new operative techniques and methods which today comprise the largest number of treatment methods.

The results obtained show a definite fall in the number of operations over the last two years, which need not necessarily mean that the number of indications for pre-prosthetic surgical procedure has decreased and that such patients are treated in another way, e.g. by the insertion of an implant, because there were several years in the thirty year period during which there was a distinct decrease in the number of pre-prosthetic surgical procedures, for which there is no logical explanation. Finally it can be said that vestibuloplastics are still the key indicator of the situation in oral surgery and in dental medicine in general.

Transdentalni usadak u slučaju proširene indikacije za apikotomiju središnjega gornjeg sjekutića

Tonko Kojundžić, Tonko Kojundžić ml.
Poliklinika za internu medicinu, stomatološku protetiku i oralnu kirurgiju "Dr. Kojundžić", Vodice

Sažetak

Načela klasične mehaničke retencije primjenjuju se i danas u modernoj medicini i stomatologiji, a primjer tomu su i transdentalni usadci modificirani iz igličastih usadaka, tj. triplantata. Zamisao njihove primjene potječe od Scialoma godine 1962., iako se u literaturi spominju i prije. Zbog široka izbora indikacija i biokompatibilnosti, transdentalni usadci imaju danas svoje mjesto u stomatologiji. Prikazan je slučaj četrnaestogodišnje pacijentice u koje je zbog recidiva ostitičkoga periapikalnog procesa na središnjem lijevom gornjem sjekutiću nakon ponovljene apikotomije primijenjena terapija transdentalnim endoosealnim usadkom. Klinički i radiološki nalaz pokazao je velik gubitak koštanoga i zubnoga tkiva, što je za posljedicu imalo pomičnost zuba u svim smjerovima. Zbog takve indikacije odabrana terapija osigurala je stabilnost i produljila uzdužnu osovinu zuba. Kao transdentalni usadak upotrijebljena je nehrđajuća čelična žica promjera 0,9 mm ukucana u kost pod kontrolom oka. Slučaj je praćen i dokumentiran u razdoblju od godine 1990. do danas što je omogućilo dokazati opravdanost terapije. Ovaj primjer pokazuje kako "izgubljeni zub" ne mora uvijek to i biti.